

En un poble de menys de 15.000 habitants, com és el cas de Sant Celoni, l'assessorament es viu d'una manera diferent de la ciutat. Això no significa, ni molt menys, que el servei estigui mancat de qualitat, com demostra Abel Rocha Renau, que regenta, sota el seu nom, una assessoria fiscal, laboral, mercantil i financera en aquesta localitat del Vallès Oriental.

Els desavantatges de treballar en una població reduïda giren entorn la formació: **"És sabut que els professionals del meu ram ens hem de posar al dia constantment. Per desgràcia, els cursos de reciclatge estan centralitzats a Barcelona. Seguir-los, per tant, ens surt car. I si als de Sant Celoni ens resulten costosos, ja ens podem imaginar el que li suposa, per exemple, a un assessor ubicat a Ripoll."** I és que qualsevol assessoria seriosa ha de destinar bona part del seu pressupost a la formació de tot l'equip que la integra.

Un altre component actualment indissoluble del món de l'assessorament i que també representa inversions considerables és la informàtica. **"Qualsevol assessor s'ha de connectar al sistema xarxa de la Seguretat Social si vol oferir un bon servei."** Però **"cal ser realistes"**, en el sentit que **"encara ens manca molta cultura empresarial. Molts dels meus clients continuen portant-me les factures dins una bossa. Ara bé, la gran empresa està connectada a Internet i ens ho fa arribar tot a través de les autopistes de la informació. Calculo que en un termini màxim de cinc anys totes les companyies hauran de seguir la mateixa tònica."**

L'Abel confia, tanmateix, que les eines que ens brinda la tecnologia mai no ens faran perdre de vista el tracte humà, d'una importància cabdal en el sector de l'assessorament: **"Passa com amb la idea d'emmarcar tot el sistema sanitari a Internet. A l'usuari només li caldrà introduir a l'ordinador els símptomes perquè li prescriuigui el que s'ha de prendre. Tanmateix, sempre necessites la veu d'algú que et digui què és el que t'està passant i com has de posar-hi remei. És innegable que les noves vies de comunicació han modificat el ritme de l'assessorament, però els clients continuen trucant-me perquè els visiti."** El seu despatx va ser sens dubte un dels primers a donar la benvinguda a l'ordinador: **"L'any 1976 m'iniciava en el món de la informàtica, quan els programes difícilment funcionaven. Des d'aleshores tot plegat s'ha perfeccionat notablement i els col·legis professionals satisfan qualsevol consulta només prement una tecla."**

Poc es devia pensar, fa 50 anys, el seu pare, de nom també Abel, que els del seu gremi haurien de fer front a una revolució d'aquestes característiques. Ell, que va començar sent el secretari de l'entrançable Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos, va esdevenir l'artífex del modern despatx que actualment dirigeix el seu fill. **"Nascut a Sòria, va establir-se a Catalunya sense saber català. Amb bona voluntat, es va arribar a entendre amb els pagesos de Sant Celoni, que no sabien parlar castellà."** Més tard fundaria l'assessoria que van heretar l'Abel i la seva germana, la Pilar. Des del principi va tenyir l'oficina del seu admirable sentit de l'honoradesa. Només una mostra: **"El pare avançava als treballadors les baixes en metàl·lic, abans de cobrar-les de les empreses."**

Si ara resulta difícil que l'empresari copsi certes normatives, fa 25 anys **"va costar que entengués que, a més de la Seguretat Social, havia**

de descomptar l'IRPF del sou dels seus empleats. De fet, encara ens deuen faltar un parell de generacions perquè els ciutadans s'adonin de com els beneficia el pagament d'impostos." Entre les quatre parets d'aquesta oficina de Sant Celoni s'han produït fets sense precedents: **"Abans que es creessin entitats com l'Institut de Mediació, el meu pare havia aconseguit posar d'acord empresari i treballador a casa seva en més d'una ocasió. Es podria dir que, al llarg d'aquells anys, quan les multinacionals començaven a introduir-se tímidament a la nostra geografia, la gent del meu sector va contribuir a perpetuar la pau social. No ens plantejàvem salvar el país: el que volíem era salvar treballadors i empresaris concrets."**

"El nostre lema és la justícia social", resumeix. I és que el fundador d'Abel Rocha Asesores no va llegir als seus fills únicament el despatx, **"sinó també una enorme vocació de servei que em duria a triar la carrera de dret."** Al seu parer, aquests estudis proporcionen **"una visió molt general d'una filosofia de la vida, a diferència d'altres carreres que se centren en aspectes més concrets."** És per això que aplaudeix iniciatives com **"la de la Universitat Autònoma, que aquest curs ha fusionat dret i ciències empresarials en una mateixa llicenciatura."** De tota manera, adverteix sobre el mite de la titulació: **"És molt fàcil penjar a la porta una placa. El públic et vindrà a veure una vegada, però si l'endemà li falles anirà a visitar aquell en qui pugui confiar, independentment dels títols de què disposi."** I més en una vila on tots els veïns es coneixen: **"És així com sorgeixen conflictes d'interessos. En alguns casos he hagut de renunciar a assessorar un treballador perquè la firma per a la qual treballava era clienta meva. Tot sovint, però, la solució del problema només requereix una conversa entre les dues parts."**

Partidari dels actes de conciliació, l'Abel insisteix que aquest tipus de procediment s'ha de desenvolupar en unes condicions molt estrictes: **"N'hem desvirtuat l'essència. No és comprensible que, després que l'assessor hagi fet d'àrbitre al llarg d'interminables batalles, el lletrat conciliador es limiti a preguntar a les parts si estan d'acord i aixecar acta en un minut. Aquest professional del dret no hauria d'adreçar els ciutadans al jutjat amb tanta lleugeresa, sinó dedicar una bona estona a escoltar les versions de cadascú. De fet, l'acte de conciliació és un recurs ideat per descarregar els jutjats i no l'hem sabut aprofitar."**

Per a ell, el dret no té grans misteris: **"Amb una mica de bona educació, tot està resolt."** Per això **"si haguéssim potenciat suficientment figures com la del jutjat de pau, tots hi hauríem sortit guanyant. No oblidem que el jutge de pau coneix els veïns i està perfectament capacitat per aconseguir que dues persones es posin d'acord. Les sales dels tribunals, en canvi, impressionen els ciutadans, que en aquell entorn no saben ni explicar-se."** Per evitar que s'arribi en aquests extrems hi ha homes com Abel Rocha. Els responsables de les 200 firmes que el seu despatx assessora ho saben molt bé: **"L'empresari necessita algú que l'ajudi a controlar tots els calaixos que constitueixen el seu negoci. Confio que la propera generació ho entengui així."**

“Amb una mica de bona educació, tot està resolt”

Abel Rocha - Sant Celoni (Vallès Oriental)